

Fél szárnyal nem lehet repülni

Rosonczy Ildikó

(1953, Szekszárd) szerkesztő, történész,
a Magyar Napló munkatársa, Salföldön él

A gyermek születése megneemesíti az anyává lett nőt és az apává érett férfit. Baráti körünkben több harmincas vagy már negyvenes évében járó asszony hozta világra első gyermekét a közelmúltban. Közülük néhányan az orvostudomány segítségével, és esetenként évtizedes, már-már reménytelennek tetsző, mégis kitartó és a vágyott új életért párban megvívott küzdelem eredményeként.

A közös gyermek két ember kapcsolatát megbonthatatlanná teszi. Helyettesíthető bármelyikük, de le nem váltható. Még akkor sem, ha válással, új házassággal a természet törvénye felülírhatónak látszik.

De mi van akkor, ha „nem kívánt” terhésből születik a gyermek, ha mindketten felejtetni szeretnék azt a boldogságot ígérő pillanatot, amikor útjára indították? Sütő András az *Anyám könnyű álmot ígér* címmel 1970-ben megjelent kötetében félszárnyú asszonyoknak nevezi a keserves sorsú, megalázott leányanyákat. Ma ugyancsak az orvostudomány biztosít megoldást az ilyen helyzetekben, együtt a törvényi szabályozással. Persze a kínált megoldás nem feledteti az ezzel járó traumát. A nők jó része nem is vállalná a megindult élet elpusztítását, ha ott volna mellette a férfi, aki vissza-

fogná a beavatkozástól. Ők napjaink félszárnyú asszonyai.

Igaz, hogy a család hátráltathatja a karrierépítést, a szakmai sikert. Annak, akinek családja van, le kell mondania bizonyos szórakozási lehetőségek mérhetetlenül széles kínálatáról, divatossá váló utazásokról, a társasági élet egyes formáiról. A jövőre figyelve kell nagyobb gondossággal megszerveznie a mindennapi életet.

Nem muszáj szülőnek lenni. Sem anyának, sem apának. A magányos embernek azonban csak fél szárnya van, legyen az nő vagy férfi. Sokszor nem is a választás, hanem az elárvultság, a kényszerűség szüli az egyedülletet, a társalanságot. És a gyermektelenséget.

A középkori nagy járványok keltette félelem ülte meg most a modernitás világát. A médiát uraló cinikus, magabiztos megállapítások mintha megritkultak volna. A bezártság nagy próba. Az emberi minőség próbája. Kiderül, minek van súlya, minek nincs.

Az anyákat május első vasárnapján köszöntő gyermekeket pedig avassuk be a repülés örömteli titkaiba. És közben gondoljunk az anyák mellett álló apákra is. Mert fél szárnyal nem lehet repülni.

Rosonczy Ildikó